

जातीति मालो विष्णुः तं अततीति । अच् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥) खनामखात-
पुष्पलता । तत्पर्यायः । सुमना २ जातिः ३ ।
इत्यमरः ॥ सुमनाः ४ जाती ५ । इति भरतः ॥
(यथा, शिशुपालवधे । ११ । १७ ।
“ज्वलयति मदनानि मालतीनां रजोभिः ।”)
अस्या गुणाः । कपपित्तसुखरोगघ्नक्रिमिकृ-
न्नाशिवम् । इति राजवल्लभः ॥ तस्या उत्-
पत्तिर्यथा,—

आद्याशक्तिरवाच ।

‘अहमेतन्निधा भिन्ना तिष्ठामि त्रिविधैर्गुणैः ।
गौरी लक्ष्मीः स्वधा चेति रजःसत्त्वतमोगुणैः ॥
तत्र गत्वा तथा कार्यं विधास्यन्ते च ताः

सुराः ॥

नारद उवाच ।

शृण्वतामिति तां वाचमन्तर्जानमगाहः ।
देवानां विस्मयोत्पुष्पनेत्राणाञ्च तदा वृषः ॥
ततः सर्वेऽपि ते देवा गत्वा तद्वाक्योदिताः ।
गौरी लक्ष्मीं स्वधाञ्चैव प्रणीतुर्भक्तितपराः ॥
तास्तथा तान् सुरान् दृष्ट्वा प्रणतान् भक्तवत्-
सजाः ।

बीजानि प्रददुस्तेभ्यो वाक्यानि जगदुत्तथा ॥
देय ऊचुः ।

इमानि देवा बीजानि विष्णुर्यन्त्रावतिष्ठति ।
निर्वपस्व ततः कार्यं भवतां सिद्धिमेत्यति ॥

नारद उवाच ।

ततः प्रहृष्टाः सुरसिद्धसंवाः
प्रयच्छन् बीजानि विचित्रपुञ्च ।
विन्दारिकाभूमितले स यत्र
विष्णुः सदा तिष्ठति सौख्यवृत्तिः

नारद उवाच ।

निमेषस्तत्र बीजेभ्यो वगस्यत्ययोऽभवन् ।
धात्री च मालती चैव तुलसी च वृषोत्तमः ॥
धात्रुद्भवा सृता धात्री माभवा मालती

सृता ।

गौरीभवा च तुलसी रजःसत्त्वतमोगुणाः ॥”
इति पाद्मे उत्तरखण्डे १४८।१५० अध्यायौ ॥*॥
युवती । काचमाली । विश्रवा । ज्योत्स्ना ।
निशा । नदीविशेषः । इति हेमचन्द्रः । ४।२।१३।
(सुवर्चला मालतीवर्णः । तत्पर्यायो यथा,—

“चण्डको मालती चौमी रत्नपत्नी सुवर्चला ॥”
पुष्पार्थे पर्यायो यथा,—
“मालती सुमना जातिः ।” इत्युभे वैद्यकर-
मालायाम् ॥ तथा च ।

जातिर्जाती च सुमना मालती राजपुत्रिका ।
चेतिका हृदयगन्ता च सा पीता स्वर्णजातिका ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
मालतीतीरजः, पुं, (मालती तदाख्या नदी तस्या-
स्तीरे जायते इति । जन् + ङः ।) टङ्गणः । इति
हेमचन्द्रः । ४।१० ॥

मालतीतीरसम्भवं, स्त्री, (मालत्या तीरे सम्भ-
वत्य ।) चेतटङ्गणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

मालतीपत्रिका, स्त्री, (मालत्याः पत्रौव । मालती-
पत्र + प्रतिज्ञातौ कन् टाप् अत इत्यम् ।)
जातीपत्री । इति राजनिर्घण्टः ॥ (जाती-
पत्रीशब्देऽस्य विषयो द्रव्यः)

मालतीफलं, स्त्री, (मालत्याः फलम् ।) जाती-
फलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तथास्य पर्यायः ।
“जातीफलं जातिकोशं मालतीफलमित्यपि ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)

मालयः, पुं, (मा शोभा तस्याः लयः आस्यदम् ।)
चन्द्रनट्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ मलय-
सम्बन्धिनि, त्रि । (यथा, नलोदये । २ । ३७ ।
“तनुच्छटोत्तमानया तथा भुवोत्तमानया ।
अहारि शीतमालयानिलावधूतमालया ॥”
स्त्री, अभिचारस्थानभेदः । यथा, साहित्य-
दर्पणे । ३ । अभिचारिकाप्रकरणे ।
“चेचं वाटी भयदेवालयो दूतीयहं वनम् ।
मालयश्च प्रसन्नानश्च नदादीनां तटी
तथा ॥”)

मालवः, पुं, (मालः उन्नतचेचमस्यत्र । माल +
“केशाद्वोऽन्यतरस्याम् ।” ५।२।१०६ । इत्यत्र
“अन्येभ्योऽपि ङङ्यन्ते ।” इति काशिकोक्तेः
वप्रत्ययः ।) अवन्तिदेशः । इति हेमचन्द्रः ।
४ । २२ ॥ मालवीया इति हिन्दीभाषा ॥
(यथा, मातुले । ११३ । ४४ ॥
“अङ्गा वङ्गा मद्गुरका अन्तर्गिरि बहि-
र्गिरी ।

सुसोत्तराः प्रविजया मार्गवागेयमालवाः ॥”
मालवेषु जात इत्यम् । तद्देशे, त्रि ॥)
रागविशेषः । स च वङ्गरागाणां मध्ये प्रथम-
रागः । मतान्तरे भैरवरागोऽयम् । यथा,—
“आदौ मालवरागेन्द्रस्ततो मङ्गारचञ्जितः ।
श्रीरागस्तस्य पञ्चादौ वसन्तस्तदनन्तरम् ॥
हिक्किलञ्चाय कर्णाट एते रागाः प्रकी-
र्तिताः ॥

तस्य स्वरूपं यथा,—

“नितम्बिनीमुन्मिन्नवक्रपद्मः

शुकदुतिः कुण्डलवान् प्रमत्तः ।

सङ्गीतशालां प्रविशन् प्रदीपे

मालाधरो मालवरागराजः ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

(मालयां तन्नामिकायां सावित्रीमातरि जातः
इत्यम् । अश्वपतिराज्ञो मालयां जातः पुत्र
गणः । यथा, महाभारते । ३ । २६६ । ५८ ।
“पितुश्च ते पुत्रशतं भविता तव मातरि ।
मालयां मालवा नाम शाश्वताः पुत्रपौत्रिणः ॥
मातरस्ते भविष्यन्ति च्यवनियास्त्रिदशोपमाः ॥”
स्त्री, नदीविशेषः । यथा, महाभारते । १३ ।
१६५ । २५ ।
“हिरण्यवती वितस्ता च तथा जम्बवती नदी ।
वेदस्त्रुतिर्वेदवती मालवाद्याश्ववत्यपि ॥”)

मालविका, स्त्री, (मालवेषु जाता । मालव + टक्
टाप् ।) चिह्नम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

मालवी, स्त्री, (मल + स्त्री अच् । मलं स्रति-
नाशयति । सो + ङः । डीप् ।) केशपुष्पवृक्षः ।
यथा,—

‘मालवी दुर्गपुष्पी च बालाची केशधारिणी ॥’
इति शब्दचन्द्रिका ॥

रागिणीविशेषः । सा तु मालवरागस्य पत्नी ।
यथा,—

“घातुषी मालवी रामकिरी च विन्दुङ्गा तथा ।
अश्ववारी भैरवी च मालवस्य प्रिया इमाः ॥”
इति हारीतः ॥

मतान्तरे मेघरागस्य पत्नी । यथा,—
“ललिता मालवी गौड़ी नाटी देवकिरी तथा ।
मेघरागस्य रागिण्यो भवन्तीमाः सुमध्यमाः ॥”
तस्याः स्वरूपं यथा,—

“नीलारविन्दस्य दलानि बाला
विधारयन्ती तनुदेहवटिः ।
मालूरुहस्य तले निषण्णा
शोणा नन्दुर्मांसिका प्रदिष्टा ॥”

तस्या गानसमर्थो यथा,—
“इन्द्रोत्थानात् समारभ्य यावद्दुर्गामञ्जोतसवम् ।
गेया भवेद्दुर्गेर्निबं मालवी सा मनोहरा ॥”
अपि च ।

“गान्धारी दीपिका चैव कल्याणी पुरवी तथा ।
अश्ववारी कानडा च गौरी केदारपाङ्कजा ।
माधवी मालवी नाटी भूपाली विन्दुङ्गा तथा ।
सायाङ्गे रागिणीरेताः प्रगायन्ति चतुर्दश ॥”
इति सङ्गीतदामोदरः ॥

माला, स्त्री, (माति मानहेतुर्भवतीति । मा +
“लृक्छेन्नाश्रवञ्चैः ।” उणा० २।२८ । इति रन्
रख्यलम् टाप् च । यदा, मां शोभां लाति इति ।
ला + कः टाप् ।) श्रेणी । तत्पर्यायः । राजिः २
लेखा इ तती ४ वीची ५ आली ६ आवलिः ७
पङ्क्तिः ८ धारणी ९ । इति हेमचन्द्रः । १।३।१५ ।
शब्द्विं न्यस्तपुष्पदाम । अश्वचाप्युपचारात् ॥
तत्पर्यायः । माल्यम् २ सक् ३ । इत्यमरः । १।
६ । १३५ ॥ मालिका ४ मालाका ५ मालका ६ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ गणनिका ७ गुणा-
निका ८ । इति वराहपुराणम् ॥ सा त्रिविधा
यथा,—

“माला तु त्रिविधा देवि । वर्णाक्षपर्वमेतः ।”
इति मत्स्यसूक्तवचनम् ॥ * ॥

अथ मालानिर्णयः । तत्र करमाला । सन-
कुमारचं हितायाम् ।
‘तर्जनी मध्यमाङ्गमा कनिष्ठा चेति ताः क्रमात् ॥
तिस्रोऽङ्गुल्यस्त्रिपञ्चाङ्गो मध्यमा चैकपञ्चिका ।
पञ्चदशं मध्यमाया मेरुत्वेनोपकल्पयेत् ॥
क्रममाह ।

अनामामध्यमारभ्य कनिष्ठादित एव च ।
तर्जनीमङ्गलपर्यन्तं दशपञ्चसु संज्ञयेत् ॥
तथा,—

अनामामङ्गलमारभ्य कनिष्ठादित एव च ।
तर्जनीमध्यपर्यन्तमष्टपञ्चसु संज्ञयेत् ॥